

Tallinn 2022 – fél év a Baltikum mítikus városában

I. Helyválasztás – Tallinn University of Technology, alias Taltech

Számomra nyilvánvaló volt már a gimnáziumi éveim során is, hogy az egyetem alatt szeretnék külföldre menni. Ez több szempontból is előnyös lehet: egyrészt megtanul az ember egyedül, a családjától távol, idegen környezetben élni, amikor már csak magára – és persze a barátaira - van utalva. Másrészt kapcsolatépítés szempontjából is kiváló terep egy nemzetközi ösztöndíjprogram, amelyben hallgatók ezrei vesznek részt a világ minden tájáról. Így van lehetőség nem csak közvetlen Európából, hanem távolabbi országokból érkező hallgatók megismerésére is. Harmadrészt minden ilyen program egy szabad félévet jelent a részt vevő hallgatóknak, amikor nem (csak) a tanulás körül forog minden, és ki lehet szakadni az otthon megszokott, „normál” kerékvágásból. Természetesen ezzel senkit sem szeretnék buzdítani a féktelen életre, de a hallgatók esetében egy-egy ilyen félév során megnő a barátokkal és utazásokkal töltött órák száma, és valamivel csökken a tanulásra fordított idő és energia. És ha már a tanuláshoz tartunk: célországától függetlenül biztosan állíthatom, hogy az **idegen nyelvi környezet** miatt mindenképp megéri részt venni egy ilyen programban. Az ember ugyanis rá van kényszerítve, hogy **angolul** (vagy más nyelveken) tanuljon - amelyre adott esetben itthon is van lehetősége. A külföldi tanárok és a nemzetközi közösség azonban új szintre emeli ezt az élményt. A negyedik sarkalatos pont tehát a **nyelvtudás magabiztosabbá tétele**, a szókincs bővítése, egyszóval a beszéd- és íráskészségek fejlesztése.

Az, hogy ki mi alapján választ célországot, teljes mértékben szubjektív, erről talán felesleges is lenne beszélni. Röviden azért leírom, hogy nálam milyen szempontok játszottak, amikor Észtországra esett a választásom. Kezdjük ott, hogy **Tallinn** a második helyen szerepelt a listámban, az első **Dublin** volt, ahová túljelentkezés miatt nem vettek fel, de utólag visszagondolva hálát az az Istennek, hogy ez így történt. És hogy miért volt Tallinn a második a listán? Először is szerettem volna egy olyan

országba menni, amely Magyarországról nézve „kiesik”, és ahol nem kell nagy tolongásra számítanom. **Észtország** egy kis, mindössze 1,3 milliós posztszovjet köztársaság, amely a **Baltikum** legészakibb országaként kulcsfontosságú területen fekszik. (Főleg, mióta kitört a háború... de erről majd később.) Magyarországról kevesen jutottak el a Baltikumba, hát még Észtországba. Másodrészt az észtek a rokonaink, már ami a nyelvünket illeti. Mindenképp szerettem volna olyan országba menni, amelynek van valamiféle kapcsolata Magyarországgal, és gazdag a kultúrája. Harmadrészt mivel ezen a területen még soha életemben nem jártam, ez is egy szempont, amelyet figyelembe vettem. Nem elhanyagolhatóak a **megélhetési költségek** sem, a helyiek viszonyulása az ott élő külföldiekhez, az egyetem **versenyképessége**, a tantárgyak **megfeleltethetősége**, ritka esetben a távolság, illetve nálam még prioritás volt maga a város is. Mindenképp olyan helyre szerettem volna menni, ahol nem él sok ember, alacsony a bűnözési ráta, és külföldiként sem kell atrocitásokra számítanom. Egyszóval: biztonságos hely után néztem.

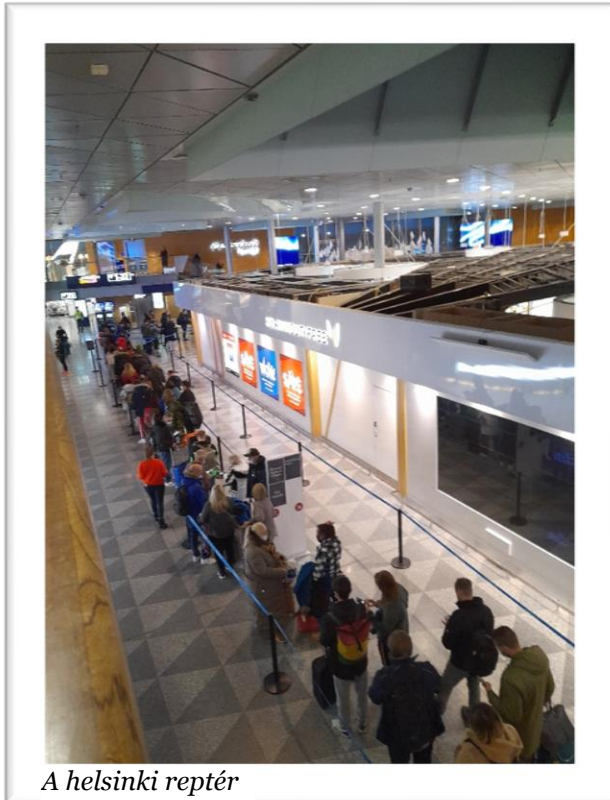
Kevés indokot tudnék mondani, amiért nem éri meg belevágni egy ilyen programba, főleg annak fényében, hogy mennyi ismeretségre, életre szóló barátságra és felejthetetlen, meglehet egyszeri élményre tehet szert az ember. Ezek közé tartozik az elsőre bonyolultnak és kacifántosnak tűnő **pályázási folyamat**, a **sok előkészület**, illetve az új dolgoktól való félelem, amely azt hiszem, egy természetes jelenség körünkben. Ezekről a továbbiakban ejtek szót.

II. Kiutazás és kezdeti nehézségek

Az előző gondolatmenetet folytatva, a **pályázási procedúra** egyes pontjai meglehetősen bonyolultak. Ebbe most nem is szeretnék mélyebben belemenni, nagyon sok tájékoztató van fent róla a honlapon, illetve a pályázati időszakban rendszerint tart **online tájékoztatót** az Erasmus iroda is. Az is előnyös, ha van felsőbb éves hallgató társatok, akihez bizalommal tudtok fordulni a felmerülő kérdésekben. Nálam három **motivációs levél** jelentette a pályázási folyamatot (az első három helyre kellett benyújtani egy-egy angol nyelven írt levelet), illetve egy sor adminisztratív teendő a szerződéskötéshez. A pályázati időszak egyébként rendszerint

november-december környékén zárul, az én évemben pedig **áprilisban** tudtuk meg az eredményeket.

Szóval kiutazás. Fontos leszögezni, hogy Tallinnba **nincs közvetlen légijárat**, legalábbis 2022 tavaszán még nem volt. Többek között ezért is keresi fel kevesebb turista Magyarországról Észtországot, mert átszállás nélkül esélytelen ide eljutni. Így azonban számos más opció áll rendelkezésre. Én **Budapestről Helsinkibe**, majd **Helsinkiből Tallinnba** repültem a Finnair légitársasággal. (Utóbbi út laza 30 percet vett igénybe, de mivel Finnországban nagyon szigorú covid-szabályok voltak érvényben, ezért hiába volt 3 Pfizer-oltásom, az országba való belépéshez negatív PCR-tesztet is fel kellett mutatni, amit én kihagytam.) Helsinkiben és Tallinn között 3 társaságnak is vannak menetrendszerinti **kompjártai**, ami nyilván olcsóbb, azonban nem biztos, hogy a sok csomaggal megéri szenvedni a reptérről a kikötőbe – tekintve, hogy a helsinki Vantaa Airport jó messze helyezkedik el a központtól. A többi kint tanuló magyar fiatal még a következő utakon jutott ki Tallinnba: voltak, akik **berlini átszállással** (Ryanair) jöttek, ami (szerintem) azért nem éri meg, mert felesleges nyugatra repülni, hogy aztán még keletebbre jusson az ember. Kétséggkívül, a **Ryanair olcsóbb, mint a Finnair**, viszont felhívnám a figyelmet, hogy míg előbbi esetében plusz egy grammért is leharapja a fejed a becsekkolás személyzet, és felárat fizetett meg veled, addig utóbbi esetében én a megengedett 23 kg helyett 26-ot vittem fel. Senki sem szólt érte... További lehetőség még egy **Budapest-Vilnius** vagy **Budapest-Riga** repülőjárat, majd innen átszállás egy másik gépre, avagy buszra, merthogy például Rigából „csupán” 4 órányi kocs út Tallinn. Vilniusból azért kétszer is átgondolnám a buszt, mivel innen Tallinn jó messze van, és nem biztos, hogy kényelmes egy fél napot a buszon zötykölődni. Kétségtelen, hogy a **busz olcsóbb**, viszont **jelentősen lassabb és kényelmetlenebb** választás.

A helsinki reptér

Az utazásom simán ment, bár a Finnair szokatlan módon egy órát késett. (Alapból az eredeti gépemet törölték, így hosszas telefonálgatás után sikerült egy másik gépre átfoglalni a helyemet...) Helsinkiben így 7 óra helyett „csak” hatot kellett várnom a csatlakozásra, a repteret ráadásul el sem lehetett hagyni (fent említett PCR-kötelezettség miatt). Az egész napos utazás betetőzése volt a Helsinki-Tallinn járat a finn légitársaság keskenytörzsű, alig 100 méter hosszú lélekvesztőjével, amely fel sem vette a 10 km

repülőmagasságot, mert annyira közel van egymáshoz a két város. Tallinn hamar ízelítőt adott a helyi körülményekből: leszálláskor halálközeli élmény volt, ahogy az orkánerejű téli szél kedvére dobálta az apró, propelleres gépet. Végül este 10 felé csak megérkeztem a fővárosba, ahol egy határellenőrzés után (erre a covid miatt volt szükség, amúgy normál esetben nincs semmi kontroll) beléphettem az ország területére. A reptérről taxival mentem el az Academic Hostelbe, amely az egyetem hivatalos kollégiuma.

Egyébként több út is van arra, ha valaki a reptérről a szállásra szeretne eljutni. A helyi taxi a **TulikaGO** alkalmazáson keresztül rendelhető, de van **Bolt taxi** is, ami **valamivel olcsóbb**, illetve igénybe lehet venni a **helyi tömegközlekedést**, amelyre **egy vonaljegy mindössze 1,5 euró**, de a csomagokkal nem biztos, hogy megéri végigutazni a fél városon... (Igaz, van közvetlen járat a reptér mellől a kollégiumhoz.) Amíg a háború ki nem tört, kitűnő lehetőség volt a helyi Uber, a **Yandex**, amely nagyon-nagyon olcsón (pár euróért) elvitt oda, ahová szeretted volna. Mivel a cég orosz hátterű, ezért az ukrajnai konfliktus kirobbanása után **az észti parlament betiltotta a működését**, így ez a szolgáltatás hazajövetelemkor már nem volt elérhető. **A tömegközlekedés észti személyigazolvánnyal (amit kötelezően ki kell majd váltani) ingyenes!**

Apartment in a dormitory

III. Szállás

Az egyetemnek két hivatalos kollégiuma van, **az Endla4 és az Academic Hostel**. Mindkettőben kedvezményes áron, **7,40 euró/éjszaka** lehetett megszállni, ami az emelkedő rezsiköltségek tekintetében különösen jónak mondható. Újonnan egyébként egy euróval drágább a lakhatás. A két kollégiumról annyit, hogy egyik sem csak kollégium. Az Endla4 egy nagy bérház, amelynek az első emeletén vannak a szobák. Itt mindenkire **egy mosdó, egy konyha** van,

nagyobb közösségi térrel. Ez a **bulisabb kóli**, ami közel van a belvároshoz, cserébe 20-25 percet buszozhatsz az egyetemre. Az más kérdés, hogy például egy éjszakába nyúló program után gyalogló távolságra van a kóli, ami kimondottan kedvező, főleg úgy, hogy **éjszaka nincs tömegközlekedés Tallinnban...** Az Academic Hostel egy rendes szálló, amelynek felső 3 emeletén lakhatnak az Erasmusos diákok. **Egy szobában ketten, az apartmanban négyen vagytok, saját konyha (gyengén felszerelt), és fürdőszoba van**. Én ez utóbbiban laktam, **5 perc sétára az egyetemtől**. Hátrány: **nincs mosoda** (illetve van 5 percre, de fizetős, ellenben az Endlával), és távol van a belvárostól, így éjszaka taxiszolgáltatást kell igénybe venni, ha haza szeretnél jutni. Kivéve, ha nem iszol alkoholt, ahogy én, mert akkor a **Bolt Drive vagy az elektromos roller** is opciót jelenthet. Továbbá az Academicben **nincs közösségi tér**, így számomra a félév végéig sem derült ki, hogy ki lakik például az szemben lévő apartmanban...

IV. Az egyetem – oktatás, sport, kultúra

Az egyetem rendkívül jól felszerelt, nem is nagyon tudom hova magasztalni. Az oktatás **két nyelven, angolul és észtül folyik**, nagyon színvonalasan, a tanárok többsége tisztán és érthetően beszéli a nyelvet. Szigorúság ellenben van, és a munkamorál is más, mint otthon. **Itt a vizsgának kevesebb súlya van, ellenben heti szinten vannak akár több órát igénylő feladatok is**. Az egyetem nagyon jól felszerelt több szempontból is: vannak **kibérelhető study roomok**, amelyek ingyenesen használhatók az **ISIC-carddal** (ezt mindenképp váltsátok ki!), de a

könyvtár is tele van egyéni tanulószobákkal, ahol elvonulva végezheti az ember dolgait. (Ezeket is ingyen le lehet foglalni.) A könyvtár hatalmas, 4 emeleten terül el, egy önálló épülete van. Több ezer kötet vár arra, hogy valaki kézbe vegye, és az egyetem profiljára jellemző módon minden terület képviselteti

A könyvtár épülete – jobbra a Business School látszik

magát. Hely mindig van, ahogy a könyvtárosok is nagyon kedvesek és jól beszélnek angolul. **Gépterem** is található az épületben, így a laptopodat sem feltétlen kell magaddal cipelned. Az egyetem épülete amúgy **0-24-ben nyitva van**, ha van a már fent említett **student cardod**.

A Taltechnek **saját sportcsarnoka van**, amelyet egyaránt használnak diákok, tanárok és külsősök is. Profi kosár- és röplabda csapatot is foglalkoztat az egyetem, alapvetően tesióra keretein belül mi is az alábbi sportágakat választhatjuk (de erről a következő részben...). Az öltöző **tiszta, zuhanyzási** (sőt, szauna!) lehetőség is van, illetve **saját étterem**, ahol naponta 2 menü közül lehet választani. Itt tartva: az egyetemen is van **két étkező** (Mets, ami annyit tesz, erdő), illetve azóta már lehet több is, mert hazajövelemlkor építettek egy újat. Ezenkívül van **R-Kiosk**, ahol mindent is lehet vásárolni, illetve **kávézók és automaták** is rendelkezésre állnak.

A kultúra alatt alapvetően a **diákszervezeti életet** értem. Nagyon sokféle dsz van, amelyek közül **néhány angol nyelvű**, így például én is elnéztem egy-kettőre, amennyire időm engedte. Van például vitaklub, mozi- és színház klub, kerékpárklub, és még egy halom másik, amelyről az egyetem honlapján tudtok tájékozódni. Befogadó közösségek, még ha elsőre az észtekről nem is ez jut az ember eszébe.

V. Tanult tárgyak

Összesen **hat tárgyat** tanultam a kinti egyetemen, **27 ECTS értékben**. A Corvinus megszabja, hogy **legalább 6 tárgy vagy 30 ECTS felvétele kötelező**, és **minimum 5 tárgyat vagy 21 kreditet kell teljesíteni**. A tárgyaim nehezek

Az Egyetem campusa

voltak, de általánosságban nem akadt gondom a jegyszerzéssel, minimális energiabefektetéssel az egyes jegy simán megszerezhető.

Észtországban 6 jegy van, 0-tól 5-ig, a 0 a bukást jelenti, míg ötöst csak a legjobbak kaphatnak – így tulajdonképpen a négyes itthon ötös lenne.

Tanult tárgyaim közé tartozott a **Development Trends in World Economy** (ezt nem ajánlanám, ha nem akarsz sokat szívni), a **Business Communication** (ezt itthon sikerült elfogadtatni **Kommunikációs gyakorlatnak**), az **Operations Management** (ez a **Tevékenységszervezést** ütötte ki nálam), az **International Political Economy** (ez ugyanaz, mint itthon a mikro+makro, csak angolul, így hasznos volt a magyarul tanult dolgok átisméltése), ezenkívül pedig a **tesit és az észt nyelvet** vettem fel.

Utóbbi kettőt mindenkinek ajánlom, egyrészt mert **ingyen kredit**, másrészt a sport a szellemi aktivitást segíti, ráadásul **ingyen használható a csarnok**, amennyiszer csak akarsz. **Van röpi, kosár, pingpong, tollaslabda és konditerem is**, de a tárgy teljesítésének a feltétele, hogy **24 alkalmon kell részt venni**, ezen belül úgy kombinálsz a dolgokat, ahogy akarsz. Itthon szokatlannak tűnhet még két feltétel: **3 mérkőzésre kell kimenni**, majd egy **néhány soros beszámolót** írni, illetve van **elméleti teszt is** (!) tesiből. Egyébként adnak edzésprogramot, táplálkozási tippet, és sportos könyveket is segítségül. Ingyen akkor lehet használni a termet, ha a meghatározott időpontokban mész, más esetben **35 euró az éves bérlet**, amellyel este és hétfvégén is be tudsz nézni a csarnokba.

Az észt nyelv a **kultúra megismerése** miatt fontos, illetve mivel rokonok vagyunk, az észt tanárok mindig meg-megörülnek egy magyar diáknak. Heti feladatok itt is vannak, de ingyen 3 kredit jár érte. Ezt a tárgyat venném fel újra a legszívesebben, ha lenne rá lehetőségem. A tárgylistát **mindig 2-3 hónappal**

korábban rakják ki a honlapra, így abból lehet szemezgetni, és jó eséllyel akár 3-4 tárgyat is találhat az ember, amelyet meg tud feleltetni itthon. Még egy lehetőségről szeretnék írni: ez pedig az **ESTILC-kurzus**. Lényege, hogy a szemesztert megelőző **két-három hétben** már kimész Észtországba, utazásokon és kulturális programokon veszel részt, közben pedig megismered leendő társaidat, és egy csomó mindent tanulsz az országról. Nekem sajnos erre nem volt lehetőségem, mert általában **augusztusban szerveznek** ilyeneket, az őszi szemeszter előtt, de **decemberben** is szokott lenni egy-egy ilyen kurzus.

VI. Észtországról röviden

Az ország a **Baltikum legészakibb állama**, függetlenségét **1991-ben** nyerte el, a szocialista blokk felbomlása után. Az ország XX. századi történelme merőben hasonlít a magyarhoz: gyakorlatilag **végig megszállás alatt volt**, kivétel a két világháború között, majd 1991 után. Azt tudni kell, hogy az észtek rendkívül büszkék arra, hogy ők észtek, és ezt sosem felejtik el kihangsúlyozni. A történelmük ugyan szegényebb, mint a magyar (a kultúrájuk is egyébként), mégis legalább akkora csoda, hogy fent tudtak maradni ott, mint mi itt, a Kárpát-medencében. Geopolitikai szempontból **Észtország kulcsfontosságú területen fekszik**, hiszen tengeri összeköttetésben áll a svédekkel és a finnekkel, amelyek újonnan már NATO-tagországok is. Kereskedelmi szempontból pedig a Finnország felé irányuló kamionok **tranzitországa** a kis balti állam.

Keletről a **nagy testvér, Oroszország** határolja az 1,3 milliós államot, amely lakosságának jelentős részét (mintegy 25%-át) oroszok teszik ki. Tallinnban is hallani orosz szavakat, ha viszont az ember keletre utazik (pl. Narvába), akkor már az észtritkaságszámba megy. A **szocializmus** lenyomata tetten érhető az **emberek gondolkodásában, az építészetben, az emberi kapcsolatokban**, meg úgy mindenben. Délen **Lettországgal** békés

Tallinn fő nevezetessége, az Alekszandr Nyevszkij-katedrális

a viszony, az oroszokkal is csak a háború miatt romlott meg (márha egyáltalán volt hova romlania, mert a Szovjetunió miatt sokan kételkedve tekintenek a keleti szomszédra). Az ország legmagasabb pontja mindössze **318 méter**, ami egy kisebb kínai felhőkarcoló mérete. Ennek ellenére a **túrázás** kedvelt szabadidős tevékenység az országban (főleg télen, a jellegzetes fapallókon), ahogy a **kerékpározás** is: **az utak egyenesek, tükörsimák, vízszintesek, és alacsony forgalmúak**, ennél jobb terepet egy bringás sem kívánhatna. (Az autópályán kerékpározó, vagy egykerekű segway-t használó embereket itthon a rendőr viszi el, ott ez senkinek sem jelent problémát! 😊) A labdajátékok közül a **kosárlabda** vonzza a legtöbb embert, nemege a téli sportok, mint **a hoki, a sísélés, de leginkább a sífutás**. Télen minden évben **Otepääban** rendezik a világkupát, amely az ország „**téli fővárosa**” is egyben.

Észtországban Tallinnban lakik az emberek negyede. Nagyon békés, aranyos város, **Európa egyik legélhetőbb városa**. Kicsinysége ellenére van éjszakai élete, a covid-korlátozások feloldása után a **bárok és szórakozóhelyek** hajnalig nyitva tartottak. **Tradicionális éttermeket** is talál az arra tévedt vándor, az árak pedig **kb. 20-30%-al magasabbak** a hazaiaknál. (Igaz, ottlétemkor az Európában élre tört az ország: 22%-os rekordinflációt mértek, de ez alapvetően az energia árának a drágulása okozta, a maginfláció alacsonyabb maradt.) Tallinnban mindenestre nem fogsz csalódní, minden van itt, ami kell egy modern városba. A legnagyobb és leghíresebb városok közé tartozik még **Tartu** (amely szintén egyetemváros, 2024-ben pedig Európa kulturális fővárosa lesz), **Narva** (az orosz határváros, amelynek testvér városa a másik oldalon fekvő **Ivangorod**, a két város erődítménye pedig évszázadok óta farkasszemét néz egymással), **Pärnu** (amely inkább télen szép, akkor is az öbölben feltorlódtott jégtáblák miatt) és **Haapsalu**. Az országhoz **több, mint 2000 sziget** tartozik. A legnagyobb és méltán leghíresebb **Saaremaa és Hiiumaa**, amely kulturális szempontból is egyedi, az ország mezőgazdaságának a nagy része e két szigeten történik. **Kihnu** egy kis sziget délen, mégis ez **az észti folklór fővárosa**, ahol az emberek a mai napig tradicionális öltözetben járnak. Megemlíteném még **Naissart**, ezt a Tallinntól északra fekvő kis szigetet, amely a **szovjet időkben katonai bázisként üzemelt**, a blokk széthullása után azonban a katonák „ottfelejtették” a felszereléseket, így ez turisztikai látványosság a mai napig.

Jellegzetes észti vidéki táj

VII. Utazások

Aki még életében nem járt ezen a vidéken, annak ez maga a paradicsom az utazás szempontjából. Itt nincs hely arra, hogy az élményeimet leírjam, de néhány dologról szót ejtenék. A legfontosabb: ha van **ESN kártyád**, akkor **különböző kedvezményeket**

vehetsz igénybe, utazások esetén is. Egyébként nem sokkal olcsóbb, de ha több útra mész, akkor megéri az a 12 euró. Az ESN partnere a **Mareti és a Timetravel**, amelyek **Lappföldre, a Baltikumba, Szentpétervárra, és az országon belülre is** szerveznek utakat. **Lappföldre** mindenképp menjetek, de sietni kell, nehogy beteljenek a helyek. A **balti körtúra** is megéri, bár én egyénileg szerveztem meg ezt az utat. **Pétervárat** elmosta a háború, az országon belül pedig nem éri meg szervezett túrán részt venni, **egy autót bérelve** lehet drágább, de több élményben lehet részed, és több mindent is tudsz megnézni.

A Baltikumon és Oroszországon kívül itt van továbbá **Skandinávia: Svédország, Dánia és Norvégia** drágasága sok embert elriaszt, de mikor utazzon valaki, ha nem ilyenkor? Tény, hogy a tallinni reptér aprónak számít, és viszonylag kevés a közvetlen járat (például Budapestre sincs), de a nyári hónapokban jellemzően

A Királyi Palota épülete Stockholmban

beindul a turizmus, amikor eljön a melegebb idő az országba. Nekem sajnos **Oslo és Kopenhága** kimaradt, azonban **voltam Stockholmban, és még Manchesterbe is eljutottam** egy focimeccsre, de voltak, akik **Skóciában** kötöttek ki, sőt, az **olcsó repülőjegyeknek** köszönhetően akár teljesen más

irányban: **délen**. Ha tehát még nem voltál itt, akkor ez tényleg maga a paradicsom, hiszen a Baltikum három országán kívül egész Skandinávia, illetve Oroszország is felfedezésre vár, amennyiben nincs háború. Az ügy pikantériája egyébként, hogy a háború aznap hajnalban robbant ki, amikor **az észtek az Orosz Birodalomtól való függetlenedés évfordulóját (1918. feb. 24.) ünnepelték**, ez pedig különös köntösbe borította azt a napot, amelyre örökké emlékezni fogok.

VIII. Tanácsok, záró gondolatok

Ha még mindig olvasod a hosszúra nyúlt beszámolómat, az azt jelenti, hogy nem sikerült eluntatni. A végére álljon itt néhány jó tanács, amelyeket szerintem megéri még kiutazás előtt elintézni, utánanézni, leegyeztetni:

- Töltsd le a **Whatsappot**, mert kint ezen folyik alapvetően a kommunikáció;
- **Nézz utána a tárgyaknak**, és időben kezd el lebeszélni a megfeleltetést a Corvinuszos tanáraiddal;
- **Vedd fel a kapcsolatot** azokkal a hallgatókkal, akik veled együtt töltik majd a kinti félét;
- Készülj arra, hogy **előfinanszírozni kell** magadnak az első hónapot (vagy hónapokat), mert az ösztöndíj folyósítás **nagyon lassú**;
- Döntsd el, **melyik hotelben** szeretnél megszállni, mert általában **hamar betelnek a helyek**;
- Mindenképp **váltsd ki az ISIC- és ESN-cardot!** Lehet, hogy ott nem használod annyit, de mivel **1 évre adják**, akár itthon is jogosult vagy kedvezményekre;
- **Beszélg korábban kint tanult hallgatókkal** a tapasztalatokról;
- **Oszd be a pénzedet**, tervezd meg a félévedet, és **élj tudatosan**, hiszen hamar el tud szaladni a szekér, ha nem figyelsz oda;
- **A legfontosabb pedig, hogy szerezz barátokat, élvezd az életet, hogy külföldön tanulhatsz, utazhatsz, bulizhatsz, mert ezek gyakran csak egyszer adódnak az életben!**

Ha bármi kérdésed van, keress bátran Facebookon, vagy emailen keresztül!

kristof.bartha1@stud.uni-corvinus.hu,

<https://www.facebook.com/profile.php?id=100006530537493>